

буваються глибокі фізико-хімічні зміни, за рахунок чого зерно стає більш пластичним, що зменшує кількість подрібненого ядра на етапі його шліфування. Шліфування зерна голозерного вівса проводять на шліфувальних машинах з абразивною поверхнею на двох послідовних шліфувальних системах, у процесі цієї операції з поверхні зернівки видаляються плодові, насінні оболонки і частково зародок. У результаті проведення шліфування знижується золотистість і оскільки частково видаляється зародок, в якому міститься велика кількість жиру, це також збільшує стійкість отриманих круп, продовжуючи термін їх зберігання.

Шліфований овес направляють на пропарювання у пропарювач періодичної дії. В результаті пропарювання вологість зерна збільшується ще на 2-3 %. При цьому за рахунок пропарювання покращуються споживчі властивості кінцевої продукції: покращується засвоюваність, змінюється мікрофлора зерна, зменшується термін варіння, збільшуються строки зберігання крупи за рахунок інактивації ферментів. Після пропарювання зерно темперують. Процес темперування необхідно проводити для більш рівномірного розподілу вологи в зерні, що приводить до збільшення виходу та покращення якості пластівців.

Плющення проводять на плющильних або вальцювальних верстатах із гладкими вальцями. Після плющення пластівці направляють на сортування для контролю готової продукції, при цьому видаляють мучку та дрібку. Після плющення крупу висушують потоком гарячого повітря до нормативної вологості 12 %.

Основною відмінністю наведеної схеми від класичної схеми переробки вівса у пластівці є відсутність енергосмної операції лущення та етапу сортuvання продуктів лущення, що значною мірою знижує витрати на виробництво пластівців, значно збільшується вихід готової продукції за рахунок відсутності квіткових плявок.

Висновки

1. У ході даного дослідження були визначені основні етапи технологічного процесу переробки голозерного вівса в крупу зі свіжіні плющені.
2. Аналіз розробленої схеми показав більшу раціональність використання голозерного вівса для виробництва круп'яних продуктів, що дає змогу скоротити технологічний процес і відповідно зменшити затрати на виробництво.

Література

1. Правила організації і ведення технологічного процесу на круп'яних заводах. – К., 1998. – 164 с.
2. Иуничина В. Продукты из овса / В. Иуничина, Е. Мельников // Хлебопродукты. – 2006. – № 3. – С. 30-32
3. Иуничина В. Крупяные продукты быстрого приготовления / В. Иуничина, Е. Мельников // Хлебопродукты. 2006. – № 1. – С. 30-32
4. Линнченко В. Современные технологии крупы и хлопьев // Хлебопродукты. – 1999. – № 1. – С. 15
5. Мерко А. Влияние подготовки зерна на качество хлопьев /А. Мерко, Е. Мельников, Е. Сергеева, А.Ушакова// Хлебопродукты. – 2000. – № 8. – С. 17-18
6. Бабич М.Б. Технологические особенности производства зерновых хлопьев // Хранение и переработка зерна. – 2001. – №6. – С. 50-51
7. Бабич М.Б. Переработка зерна в зерновые хлопья и крупы, не требующие варки / М.Б. Бабич, В.З. Байрам-Гали, В.Н. Калиниченко// Хранение и переработка зерна. – 2001. – №9. – С. 38-40.
8. Соц С.М. Голозерний овес – перспективна сировина для круп'яної промисловості / С.М. Соц, Е.І. Шутенко, І.О. Кустов //Зернові продукти і комбікорми. – 2011. – №4. – С. 7-8.
9. Мельников Е.М. Влияние режимов гидротермической обработки на технологические свойства голозерного овса / Е.М. Мельников, Л.А. Касьянова, С.Н. Баитова // Хранение и переработка сельхозсырья. – 2005. – №11. – С. 55-56
10. Соц С.М. Технологічні властивості вітчизняного зерна голозерного вівса / С.М. Соц, І.О. Кустов // Хранение и переработка зерна. – 2012. – № 4. – С. 47-48

УДК 664.788:633.3

ОСОБЛИВОСТІ ЛУЩЕННЯ НАСІННЯ НУТУ

**Шутенко Є.І., канд. техн. наук, доцент, Донець А.О., асистент, Москвіна Н.З., аспірант,
Литянська Г.С., студентка 5 курсу
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Наведені результати дослідження особливостей лущення насіння нуту при різних варіантах його підготовки до переробки в крупи.

ртає на себе увагу набагато більше значення виходу цілого ядра при використанні пропарювання нуту з наступним його сушінням. Так, вихід цілого ядра при лущенні сухого необробленого насіння нуту впродовж 2 хв становить 78,7 % (варіант підготовки № 1), а пропареного нуту відповідно – 89,1 % (варіант підготовки № 3). Тобто різниця виходу фракції становила близько 10 % і знаходилась на такому рівні і для інших значень тривалості лущення включно до 8 хв. При тривалості лущення сухого нуту до 10 хв спостерігається різке зниження виходу цілого ядра при одночасному різкому зростанні кількості подрібненого ядра. Це свідчить, що за такої інтенсивності лущення сухого нуту і вилучення з ядра певної кількості міцних поверхневих шарів зменшується межа його міцності, перевищення якої в процесі лущення провокує обвальне подрібнення ядра з переходом його в дрібніші фракції.

Аналіз інтенсивності зміни виходу коленого ядра в процесі лущення показує, що при всіх трьох варіантах підготовки приріст коленого ядра значно менший ніж зменшення виходу цілого ядра. Так, в інтервалі тривалості лущення 2-8 хв збільшення виходу коленого ядра не перевищує 5 % при одночасному зменшенні виходу цілого ядра на 20-25 %. При цьому спостерігається чітка залежність пропорційного збільшення виходу мучки величині зменшення виходу цілого ядра. Але наявність такого взаємозв'язку ще не дає достатніх підстав стверджувати про пряму трансформацію в процесі лущення ядра нуту в мучку. Навпаки, експериментальні дані дозволяють зробити висновок, що міцність утвореної в процесі лущення фракції коленого нуту значно менша в порівнянні з міцністю цілого ядра. Тому колений нут, який утворюється на початковій стадії процесу лущення вихідного насіння нуту, в подальшому більш інтенсивно трансформується в мучку, ніж цілі ядра. Про це свідчать невеликі значення приросту коленого нуту (до 1,5 %) за варіантами схем підготовки № 1 і № 2 та тривалості лущення від 2 до 6 хв. Одночасно приріст виходу мучки в зазначених інтервалах тривалості лущення становить 12-14 %. Для варіанта підготовки № 3 при тривалості лущення більше 6 хв спостерігається навіть зменшення кількості коленого ядра з 6,0 % до 3,4 %. Тобто для пропареного насіння нуту в інтервалі тривалості лущення 8-10 хв приріст коленого ядра значно менший ніж приріст мучки з отриманої фракції коленого ядра. Такий характер змін структурно-механічних властивостей цілого і коленого ядра в процесі підготовки нуту та його лущення призводить до значного зростання виходу мучки в інтервалі тривалості лущення 8-10 хв. Зазначені особливості більш інтенсивної трансформації нуту коленого в мучку в процесі лущення в порівнянні з нутом цілим підтвердженні нами в дослідженнях ефективності лущення нуту з проміжним сортуванням продуктів лущення після кожної лущильної системи, що дозволило виключити інтенсивне подрібнення нуту коленого і збільшити його вихід при чотирьох хвилинах лущення до 15-17 %.

Слід зазначити, що при варіантах підготовки № 2 і № 3 в прийнятих інтервалах тривалості лущення не спостерігається перевищення межі міцності ядра зі значним його подрібненням, що пояснюється більш високою пластичністю ядра, набутою ним у процесі проведення воднотеплової обробки. Наведені дані також показують, що при режимах підготовки нуту за варіантом № 2 у межах тривалості лущення 2-8 хв спостерігається менший вихід цілого ядра в порівнянні з варіантами підготовки № 1 і № 3, але при цьому значення цього показника за інших однакових умов більші до тих, які отримані за варіантом підготовки № 1. Такі особливості зміни виходу цілого і подрібненого ядра в процесі лущення при підготовці нуту за варіантом № 2 свідчать про низьку ефективність аналізованого варіанта підготовки нуту перед лущенням. Найбільш ефективним способом підготовки нуту є його пропарювання з наступним сушінням, що дозволяє підвищити міцність ядра, зменшити міцність поверхневих оболонок і за рахунок цього збільшити вихід цілого ядра та зменшити вихід подрібненого ядра.

Одночасно з кількісними показниками ефективності лущення проводили візуальну оцінку отриманого в результаті лущення цілого і подрібненого (коленого) ядра щодо наявності на ньому поверхневих оболонок. Така оцінка показала, що при тривалості лущення 6-8 хв на поверхні цілого і подрібненого ядра практично відсутні поверхневі оболонки.

Отже, проведений дослідження дають підстави зробити такі висновки:

- Кращі результати лущення насіння нуту для прийнятих варіантів підготовки отримані при тривалості обробки поверхні в межах 6-8 хв.
- Найбільш ефективним варіантом підготовки насіння нуту до лущення є його пропарювання при надлишковому тиску 0,15 МПа з наступним сушінням.

Література

1. Скурихин, И.М. Химический состав пищевых продуктов [Текст]: справочник/ И.М. Скурихин, М.Н. Волгарев. – М.: Агропромиздат, 1987. – 360 с.
2. Казаков, Е.Д. Биохимия зерна и хлебопродуктов [Текст] / Е.Д. Казаков, Г.В. Карпиленко. – СПб: ГИОРД, 2005. – 512 с.